

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Røverstuen

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 127. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich04-shoot-idm140011519580832.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Om Morgenen bleve vi overrumplede af Tyrkerne. Da jeg steg tilhest, var der allerede Ild i et Par Huse; vi maatte retirere, og jeg var een af de sidste. Omtrent en halv Fjerdingsvej fra Byen kom en lille Ungarer, en Dreng paa ti, tolv Aar, løbende efter mig, forfulgt af en Trop Janitskarer. Han var halv nøgen. Længe kunde han ikke holde det ud. Jeg reed tilbage, og tog ham op paa Hesten; i dette Øjeblik havde den første Janitskar naaet os. Før end han faldt, gav han mig denne Erindring over Ansigtet, Men jeg reddede min lille Ungarer. Han er hos min Broder, og skulde idag være kommen os imøde. Min Dyrebareste! jeg var dengang bedre tilmode, end nu." Han saae sig atter om: "Det lader til, at de nærme sig - forcerer jeg Hoppen, vil hun styrte." De rede et Stykke videre frem - han med et beklemt, hun med et ængsteligt bankende Hjerte. "Jeg maa gaae" sagde han, og stod af, "det vil hjælpe den saa meget. See Jer ikke tilbage, kjereste Frøken!" "Ak Gud!" raabte hun, "er det dem?" "Der ere syv eller otte;" svarede han: "saavidt jeg kan skjønne, ere de ridende." "Hvor langt kan de være borte?" spurgte hun atter. "Lidt over en halv Miil - tre Fjerdingsvej" svarede han. Uagtet hans Formaning saae hun atter tilbage. "Jeg seer Ingen" raabte hun. "Jeg ikke heller nu" sagde han; "men de ere vel nede i en Dal - der kommer een frem igjen, og nok een - kom, kom! stakkels Belle!" raabte han og trak den efter sig; "du pleier ellers at gjøre krum Hals, og løfte dine Fødder højt nok; nu slæber du dem hen ad Jorden, og strækker dit Hoved lige ud, som en Fisk, Man med Magt maa drage op af Vandet." Efter et Ophold spurgte Frøkenen: "mon de kunne see os?" "De ride lige efter os" svarede Cornetten, "de vinde meer og meer - " "Himmel!" raabte hun, "dersom de naae os! ak! jeg frygter, at min Fader vil dræbe Eder; men jeg vil beskytte Eder med mit svage Legeme, kjereste *Holger!* jeg kan ikke overleve Eder!"